

UNA VERGE UBIQUA

Santiago Serrano

Identificar una imatge sense masses dades i sense tenir elements iconogràfics clars que la puguin reconèixer és complicat. Una situació semblant es dona a la pel·lícula “Confidències” (*“Gruppo di famiglia in un interno”*, 1974) del director italià Luchino Visconti. El film tracta sobre un “professor” (al llargmetratge només se l’identifica sota aquesta nomenclatura) que viu en un palau allunyat del món i envoltat dels seus llibres i obres d’art a qui, per diferents circumstàncies, li lloguen l’àtic de la seva casa un grup de burgesos acomodats. Entre ells sorgeixen fòbies i fílies de manera constant. Un dels personatges és l’amant de la marquesa Bianca, en Konrad, qui fa amistat amb el Professor pel seus gustos musicals i artístics a partir de la música de Mozart i que és capaç de demostrar o d’insinuar l’autoria d’una pintura d’Arthur Davis, artista anglès del segle XVIII, comparant una fotografia d’un quadre del mateix autor que tenen uns amics d’ell on hi apareix un temple de l’idèntica factura. Aquesta és una forma de comparar i arribar a tenir una possible autoria d’un autor sense els mètodes sofisticats actuals.

Quan ens van enviar la imatge que surt a la campana dita Trinitat, que és al campanar de la Parròquia de Santa Maria del Coll de les Savines, vàrem començar a delimitar les possibles semblances iconogràfiques amb verges, santes i les dates dels que disposàvem, data de fonació 1879, etc. La Verge de la Mercè, Santa Eulàlia per l’origen de la campana, Barcelona, eren les dues imatges més probables.

Hem trobat, després d’una llarga cerca per la xarxa, aquesta imatge de la verge mercedària que insinuem que és la base en la qual es va reproduir la imatge de la campana Trinitat amb la corresponent simplificació necessària quan es trasllada un dibuix, una obra gràfica a l’escultura, al relleu, a l’embalum rodó. La segona imatge està completament identificada com la Sta. Imatge de Na. Sra. de la Mercè, on es poden apreciar que duu dos elements a les mans. A la seva mà esquerra duu un ram de flors i, a la dreta, un bàcul que pot correspondre als mateixos elements de la imatge de la campana, acceptant que aquesta darrera és en relleu i que l’altra és una estampació amb la consegüent diferència de resolució dels

Barcelona: Estampa dels Herres de la V. Pla., carrer dels Cotoners.

detalls. Ambdues duen corona i aura. Les dues porten el nen al centre i escapulari a la mà dreta. Les mànigues del vestit són bollades. El vestit i la bola del món a la mà dreta també són idèntics. La corba del vestit que es veu a les dues és per a demostrar la seva immaterialitat, estan sospeses a l'aire. I les dues estan sobre una peanya, que significa que estan per damunt.

Les dues imatges estan vestides amb

túnica, escapulari i capa que són elements icònics de la Verge de la Mercè des del s. XVI, la capa en la imatge de la campana està simplificada.

La imatge de la campana té un rivet en el vestit que recorden els grillons, símbol també de la verge mercedària.

Aquesta identificació no és científica, és per tant una aproximació com la que li fa Konrad al Professor al cèlebre film de Luchino Visconti, "Confidències".